

§ 49.

Stk. 1. Saafremt de i det indgaaede Forlig eller i den afsagte Kendelse indeholdte Bestemmelser ikke efterkommes, og der klages derover af nogen til Færdsel paa Vejen eller Gaden berettiget, skal Kommunalbestyrelsen i den Kommune, i hvilken Vejen eller Gaden er beliggende, hvis Klagen findes begrundet, paalægge den eller de forsømmelige at afhjælpe de forefundne Mangler inden en passende Frist og, for saa vidt denne Frist overskrides, lade dem afhjælpe for vedkommendes Regning. Naar de paagældende Arbejder ifølge Kendelsen eller Forliget skal udføres ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning, rettes Klagen til Amtsraadet for Sognekommuners Vedkommende og til Amtmanden for Købstæders og Frederiksbergs Vedkommende. Findes Klagen begrundet, skal disse Myndigheder paalægge den vedkommende Kommunalbestyrelse inden en nærmere fastsat Frist at bringe Arbejderne til Udførelse.

Stk. 2. De i Stk. 1 indeholdte Regler gælder ligeledes i de Tilfælde, hvor Bestemmelserne i § 45, Stk. 3, har været bragt i Anvendelse.

§ 50.

Stk. 1. Rejses der under Sagen Strid om, hvorvidt de paagældende er udelukkende berettigede til Vejen eller Gaden enten i det hele eller for en Del, og opstaar der ellers under Sagens Behandling for de delegerede efter §§ 45, 46 og 48 eller for en af Kommunalbestyrelserne eller Ministeren for offentlige Arbejder Uenighed om, hvorvidt en af Grundejerne overhovedet er berettiget til Færdsel paa Vejen eller Gaden, eller hvorvidt han er pligtig at afgive Grund til denne, eller hvorvidt han af en eller anden Aarsag maatte være fritaget for at deltage i Vejens eller Gadens Istandsættelse eller Vedligeholdelse, bliver Spørgsmaalet herom, hvis der ikke kan opnaas Enighed om at lade dette afgøre efter Bestemmelserne i denne Lov, at bringe for Domstolene. I saa Fald gives der den, der har rejst Indsigelse, en Frist af 4 Uger, inden hvilken Sagen skal anlægges og Forretningen udsættes som Følge heraf, indtil en endelig Afgørelse ved Domstolene foreligger. Undlader vedkommende Part betimelig at anlægge Sagen, fremmes Vejsagen paa sædvanlig Maade, som om hans Paastand var blevet underkendt ved Dom; dog bliver der i dette Tilfælde i Kendelsen at tage et udtrykkeligt Forbehold om, at det skal staa vedkommende Grundejer frit for, hvis han senere maatte faa Medhold ved Domstolene, og Dommen ikke medfører Vejens eller Gadens Undtagelse fra nærværende Kapitels Bestemmelser, at forlange Vejsagen paa ny taget under Behandling paa sin Bekostning.

Stk. 2. Den samme Beføjelse til at indbringe de ovennævnte Spørgsmaal for Domstolene og forlange Vejsagen paa ny taget under Behandling paa sin Bekostning tilkommer i øvrigt enhver, der efter lovlig Indvarsling har undladt at give Møde under Sagens Behandling.

§ 51.

Naar 3 Aar er forløbet efter den seneste Afgørelse, og Forholdene i Mellemtiden har forandret sig væsentligt, kan enhver af Grundejerne forlange, at Sagen underkastes en ny Afgørelse i Overensstemmelse med foranstaaende Regler; skønner den Kommunalbestyrelse, under hvilken Sagens Behandling hører, at der ingen Anledning er til en ny Ordning, indføres derom i Protokollen en Kendelse, der kan appelleres overensstemmende med Bestemmelserne i § 48.

§ 52.

Af Protokollen for de stedfundne Forhandlinger er Kommunalbestyrelsen forpligtet til at meddele enhver, der begærer det, Udskrifter imod Betaling som for Udskrifter af Retsbøger.